

Ένδεια

*Η Ελευθερία δεν έρχεται με την αφθονία,
η Ελευθερία στις μέρες μας επιτυγχάνεται
με την ευκαιρία στην αφθονία και την
απόρριψή της.*

*Κι ας μου τρώει φορές-φορές η σκνηρία
τη γλώσσα,
μια πανέμορφη ανατολή μου κλείνει
κάθε πρωί το στόμα.*

Η πόλη ξυπνά...

Ξυπνά;

*Ξεπεσμένες σκιές της πόλης σε ανιαρά
θέρετρα βλακείας: αυτή είναι η γενιά της
έξης, μια καλομαθημένη γενιά.
Μουδιασμένη και σε άγνοια αναζητά
τρόπους να επιβεβαιώσει και να
αφυπνίσει την ύπαρξή της μέσα από τα*

*πάντα και το τίποτα. Μια αφθονία στην
οποία για χρόνια είχαμε συνηθίσει...*

*Ξέχασε νομίζω ο κόσμος να ερωτεύεται κι
εκείνος ο γλυκός άνεμος που κάποτε
έσπαζε τα προσωπεία και αποκαθιστούσε
κάθε νόημα, τώρα εξόριστος μεθά
δυστυχής σε γωνιές βρώμικες,
σκοτισμένες, ενώσω οι διεφθαρμένες
συνειδήσεις σέρνονται σε άβολα κρύα
πατώματα κι έμαθαν να μην
παραπονιούνται. Και ξέχασαν να φιλάνε,
να αγκαλιάζουν, να νοιάζονται.*

*Κι όμως... Ο χρόνος υπερβαίνει, ξεπερνά
την ύπαρξη, και στου σύμπαντος τον
αέναο κύκλο, κάποτε οι μνήμες θα
ξυπνήσουν και πάλι, και οι ψυχές θα
αναζητήσουν ψήγματα πεμπτουσίας προς
εξιλέωση. Γιατί τι νόμιζες πως είναι η ζωή
αν όχι μια συνεχής ανακύκλωση
συναισθηματικών εκρήξεων στο
μεταίχμιο των οποίων τοποθετούμε την
ύπαρξή μας;*